

VAJON MI VÁR AZ IT-ARCHITEKTEKRE A CLOUD ÉVTIZEDÉBEN?

A rejtett összefüggések mesteri megértői: architektek a diszruptív technológia korában

POLGÁR ZOLTÁN,
MAGYAR POSTA

JÁRÓ ZSOLT,
RAIFFEISEN BANK

MEZŐHEGYI FERENC,
MAGYAR KÖZÚT

FORRÁS: ITB, MAGYAR KÖZÚT

Gomolyfelhőként gyülekeznek az égen az adatok milliárdjait elnyelő diszruptív technológiák, amelyek nem csak a C-kezdőbetűs vezetőket, hanem az architekteket is kihívások tucatjai elé állítják. Három ismert cég IT-architektjével bocsátkoztunk „időjárás-előrejelzésbe”, hogy kiderítsük zivatarláncot vagy bárányfelhővé szelídülést hoznak a diszruptív technológiák a cégek és az IT-architektek jövőjében.

A „disruptive technology” jelzős szerkezet használata igencsak gyakorivá vált az elmúlt években, de valós jelentésükkel talán most szembesülünk csak igazán. A jelző mögött megbúvó kreatív szétrombolás, azaz a meglévő üzleti modellek lebontása az olyan megoldásokkal, amelyekben ezek az új generációs technológiák jelen vannak, most kezdenek itthon is kibontakozni. Hogyan változik az IT-architekt feladatköre a diszruptív technológiák, különösen a felhőalapú megközelítés terjedésével? Három szakember, három eltérő szemszögéből igyekeztük megválaszolni a kérdést.

„A digitalizáció kikényszerít olyan IT-technológiákat, amelyek eddig nem voltak jelen”

„Az eddigi architekt-munkakör arról szól, hogyan oldjuk meg magunk azt a megoldandót, amit az üzleti terület elvár. Ehhez vagy vettünk dobozos szoftvert vagy fejlesztettünk egyet valakivel aztán ezt a kettőt összekötöttük valahogy egymással, ezzel elérve a kívánt célt. Most már más a helyzet”, mondta *Polgár Zoltán*, a Magyar Posta IT-irányítási igazgatója. „Az architekt nemcsak megoldja problémát, de alaposan megtervezi a lépéseket költség oldalról, a kezdeti beruházástól az üzemeltetési ráfordításon át, az üzleti folyamatig.” Ami a felhő irányába való elmozdulást illeti, az IT-irányítási igazgató három mozgatórugót vél felfedezni: a kapacitási igények megnövekedését, a szabványosíthatóságot és az ebből fakadó költségoptimalizálást. A sztenderd megoldások ugyanis azt eredményezik, hogy az üzemeltetés fajlagosan olcsóbb tud lenni, mert jelentős része kikerül a cégtől, ami optimalizálja a kiadásokat.

„Viszont az architektnek, ahogy korábban is említettem, nemcsak azon kell gondolkodniuk, hogy milyen „dobozokat” válasszanak és azokat hogyan kössék össze, hanem azzal is szembesülniük kell, hogy ezeket a kész megoldásokat a már meglévő rendszerrel is összhangba kell hozniuk. Ez egészen más gondolatvilágot igényel. Nagy trend, hogy most költséget kell csökkenteni, ennek ellenére a felhő bevezetése borsos tételekkel jár. Azt gondolom, másképp kell már a dolgokra nézni, és más tempóban kell dolgozni”, zárta gondolatait *Polgár Zoltán*.

Nagyon fontos a kommunikáció, az evangelizáció, és a mikromenedzselés helyett csapatmunkára kell törekedni az IT-fejlesztők és az architekttek között – *Járó Zsolt*

„Rugalmasabbnak, modernizálnak és automatizálnak kell lenni, ez a túlélés záloga”

„A három legnagyobb kihívás a változásban a komplexitás, a sebesség és a bizonytalanság. A digitalizáció arról szól, hogy az ügyfeleknek a legjobb és legkényelmesebb megoldásokat nyújtsuk. Az, hogy a másik oldalon ez milyen új rendszerek integrálásával, folyamatok automatizálásával és komplexitással jár, azt csak mi látjuk”, mondta *Járó Zsolt*, a

Az architekt nemcsak megoldja problémát, de alaposan megtervezi költség oldalról a lépéseket: a kezdeti beruházásról az üzemeltetési ráfordításon át az üzleti folyamatig – *Polgár Zoltán*

Raiffeisen Bank architektcsapatának vezetője. „Ezzel párhuzamosan a sebesség is meghatározó. A nagy fintech-cégek, startupok, dinamikusan fejlődő IT-cégek jelentősen befolyásolják a versenyt, mindenkinél gyorsabban kell megoldást szállítani. Többek közt ez hozta el az agilis működésre váltó átállási hullámot és az ezzel járó új kihívásokat.”

A harmadik tényező a bizonytalanság. Ma már nem elegendő „smart followernek” lenni, hanem az innováció élére kell állni, ami bizony sok kockázatot és annál is több bizonytalanságot hordoz magában. Így nem meglepő, hogy a régi módszertan, ami a bevált, hosszú távú megoldásokra épült, már nem tud érvényesülni.

„Egyre nagyobb sebességgel jönnek az új elemek, amelyeket az architektnek össze kell illeszteni. Épp ezért az architekt munkáján is változtatni kell: ki kell jelölni az új irányokat de kellő fejlesztési szabadságot is kell hagyni. „Hatóság” szerepkörből a támogatás irányába kell elmozdulni. Nagyon fontos a kommunikáció, az evangelizáció és a mikro-menedzselés helyett csapatmunkára kell törekedni az IT fejlesztők és az architekttek között.”, zárta gondolatait *Járó Zsolt*.

Előtérbe kerülnek a klasszikus doménekkal szemben az olyan új területek, mint a motiváció, értékteremtés, lehetőségelemzés – *Mezőhegyi Ferenc*

„Egy diszruptív technológiákat alkalmazó változás kiforgatja magából a meglévő AS-IS modelleket”

„A nagyvállalati architektúra modellezés egyik célja, hogy hosszú távon állandóságot biztosítson a jelenlegi és a jövőbeni állapotok között az üzleti folyamatok, alkalmazások, adatok és a technológia doméneiben. Az átmenet pedig lépésekre legyen bontva és folytonos legyen, vagy amennyire lehet, a vállalat ennek érzékelje. Ez a cél egyre kevésbé tud teljesülni, mivel ez két állapot (a jelenlegi és a cél) egyre távolabb kerül egymástól”, mondta *Mezőhegyi Ferenc*, a Magyar Közút Nonprofit Zrt. informatikai fejlesztési vezetője.

A diszruptív technológiákat alkalmazó vállalatok lehetőségként tekintenek erre, akik nem foglalkoznak vele, azoknál pedig idővel fenyegetésként jelentkezhethet. De mindenképpen megjelenik, emiatt az IT-architektnek proaktívnak kell lennie, többet kell előre jeleznie, trendkövetővé kell válnia. Ráadásul a modellek gyorsan változnak, kevésbé tökéletesek, jobban szétbontottak, hogy támogassák gyors változtatás lehetőségét és az újrahaználhatóságot, hasonlóan megoldásszinten a microservice architektúrák sikeréhez.

A legnagyobb kihívást pedig az átmenet menedzselésében látja, főként akkor, amikor még mindkét szemlélet erős, az architektúra egyaránt tartalmaz hagyományos és új típusú építőelemeket. „Ezen túl a skillek napra készen tartását, egy minden eddiginél gyorsabban változó világban. Továbbá a döntéshozatal megfelelő EA-szintű alátámasztását”, zárta gondolatait *Mezőhegyi Ferenc*.

Kiss Franciska